

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇਕਾਹਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ, ਵਾਅਦੇ, ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-01-25

ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਬਖਸ਼ੇ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈਂ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:22, 23.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਹ "ਸਮਝ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ, ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ "ਗੱਲ" ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ। "ਗੱਲ" ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ," 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ "ਗੱਲ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ, ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ "ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਬੁੱਧਿਮਾਨ" ਗਬਰੀਏਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ "ਗੱਲ" ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਦੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ "ਗੱਲ" ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਸੀਮਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ।

ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਫ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਜਿਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਹ ਮੋਹਰ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਤ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਮਨ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲੰਘਨ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ।" Manuscript Releases, volume 21, 52.

ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ 538 ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ (ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ) ਉੱਤੇ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ। ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹੀ ਗਵਾਹੀ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ

ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਵਾਅਦਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਝਗੜੇ” ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਹਰ ਉਨ੍ਹੱਜਾਹਵੇਂ ਸਾਲ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯੂਬਲੀ ਦਾ ਵਿਵਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸੀਨਾਈ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਦ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਤ ਮਨਾਏਗਾ। ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਖੇਤ ਬੀਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਰੀ ਨੂੰ ਕਟ-ਛਾਂਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਬਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਤ: ਤੂੰ ਨਾ ਆਪਣਾ ਖੇਤ ਬੀਜੀ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਰੀ ਨੂੰ ਕਟ-ਛਾਂਟ ਕਰੀਂ। ਤੇਰੀ ਫਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨਾ ਕਟੀਂ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾ-ਛੰਨੀ ਹੋਈ ਬੋਲ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਨਾ ਇਕੱਠੇ ਕਰੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਤੇਰੇ ਲਈ, ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਲਈ, ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ ਲਈ, ਤੇਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਨੌਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਵੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਪਜ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਬਤ ਗਿਣੀਂ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਸੱਤ ਸਾਲ; ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਹ ਸੱਤ ਸਬਤਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਦ ਤੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਾਇਮਰਿੰਗ ਦੇ ਦਿਨ, ਨਰਸਿੰਗੇ ਦੀ ਪੂਨ ਸੁਣਾਵੀਂ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਗਾ ਵਜਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੋਗੇ: ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਿਲਕਤ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦਿਓਗੇ। ਉਹ ਪੰਜਾਹਵਾਂ ਸਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਬੀਜੋਗੇ, ਨਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਟੋਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਾ-ਛੰਨੀ ਹੋਈ ਬੋਲ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੁਬਲੀ ਹੈ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ: ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪਜ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਖਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਿਲਕਤ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦਿਓਗੇ। ਲੇਵੀਆਂ 25:1-13।

ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਵਧੀ-ਖੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਜਾਣ ਲੈ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲੈ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਅਧਿਪਤੀ ਤਕ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਣਗੇ; ਗਲੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਵੀ, ਉਹ ਵੀ ਸੰਕਟਮਈ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਦਾਨੀਏਲ 9:2.

ਈਸਾਪੁਰਵ 457 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਨਾਹਠ ਹਫ਼ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਵਿਵਾਦ” ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ (ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਸਾਲ) ਸੀ, ਜੋ “ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਹਫ਼ਤੇ” ਇਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨਾਹਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਈਸਾਪੁਰਵ 457 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਸਾਲ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਉਤਸਵ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਸਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦਾ ਵੀ, ਜੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਹਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ।

ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਸਾਲ, ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹਰ ਅੰਗ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਜੁਬਲੀ ਦੀ

ਵਾਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਤਦੋਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ:

ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਬਤ ਗਿਣੀਂ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ ਵਾਰ ਸੱਤ ਸਾਲ; ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਹ ਸੱਤ ਸਬਤ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਨੰਜਾਹ ਸਾਲ ਹੋਣਗੇ। ਤਦ ਤੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਯੂਬਲੀ ਦਾ ਨਰਸਿੰਗਾ ਫੁਕਵਾਈਂ; ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਗਾ ਫੁਕਵਾਉ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 25:8, 9.

ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਹਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਮਿਆਦ, ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਮਿਆਦਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਪਹਿਲੇ ਉਨੰਜਾ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬਲੋਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ। ਤੀਜੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੀਸਰਾ ਦੂਤ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਵੀ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਗਲੀ" ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਵੀ "ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਵੀ, ਉਹ ਵੀ ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ।" ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ "ਗਲੀ" ਅਤੇ "ਕੰਧ" ਨੂੰ "ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ (ਕੰਧ) ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਬਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਛਾਣਣ ਲਈ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਸਲੀ "ਗਲੀ" ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਉਹੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਦ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ" ਵੱਲ ਮੁੜੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ "ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਹੋਣਾ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਧ ਅਤੇ ਗਲੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਬਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ (ਜਿੱਥੇ ਗੁਲਾਮ ਰਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ), ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਪੈਂਟਕੋਸਟ ਦੇ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਦਿਨ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿੱਥੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ("ਸੱਤ ਵਾਰ"), ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ (William Miller) ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ "ਗਲੀ" (ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ) ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। "ਗਲੀ ਅਤੇ ਕੰਧ" "ਕਠਿਨ ਸਮਿਆਂ" ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਕਠਿਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844, ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ" ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਲੀ ਅਤੇ ਕੰਧ ਕਠਿਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਕਠਿਨ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਧਦੇ ਯੁੱਧ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ "ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ" ਵਜੋਂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ "ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪੁਸਤਕ Early Writings ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ।

“1. ਸਫ਼ਾ 33 ਉੱਤੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਬਤ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਹੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੱਬਤ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਯ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਸੱਬਤ ਦਾ ਹੋਰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ।”

“ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ 1847 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੇਵਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਨਾਉਣਾ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਿੱਖਣ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ‘ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਆਰੰਭ’ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ ਢਾਲੀਆਂ ਜਾਣ ਲੱਗਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਾਤੀਆਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਸ ਵੇਲੇ ‘ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,’ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ ਢਾਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” *Early Writings*, 85.

ਇੱਕ “ਛੋਟਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ “ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤੋਭੀ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” ਉਸੇ ਸਮੇਂ “ਪਿਛਲਾ ਮੇਹ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ। “ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਂ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:18.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਆਇਤ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਹਿਰ, ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਲੱਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਉਂਦੇ ਸਨ; ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੀਖਾਏਲ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੌਮਾਂ ਹੁਣ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਸਤੂ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।”

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰਾਂ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰੱਖਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਾਰੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।” *Early Writings*, 36.

“ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਾ” ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੋਪ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੋਪ” ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ “ਮਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਉਸ ਨਿਆਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹਸਰਾਬਦੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਮਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਖੱਡੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸੱਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਇਬਲੀਸ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵੇਖੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:1-4.

ਉਹ ਨਿਆਂ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ "ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ" ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

"ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਨਿਆਂ ਵੱਲ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਦ ਤਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਆਵੇ, ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ।' 1 Corinthians 4:5. ਦਾਨੀਏਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਇਆ, ਤਾਂ 'ਪਰਮਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।' Daniel 7:22. ਇਸ ਸਮੇਂ ਧਰਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਯਾਜਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵੇਖੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।' 'ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਾਜਕ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।' Revelation 20:4, 6. ਇਹ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨਗੇ।' 1 Corinthians 6:2. ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਧਾਨ-ਪੁਸਤਕ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ, ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭੇਗਣਾ ਹੈ, ਮਾਪ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗੇ?' ਆਯਤ 3। ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਹੇਠ ਸਦੀਵੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।' ਯਹੂਦਾ 6।"

"ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਦ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਗਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ 'ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂ' ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤਕ ਫਿਰ ਜੀਉਂਦੇ ਨਾ ਹੋਏ।' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 20:5। ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਬੰਦੀ ਖੱਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਧ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।' ਯਸਾਯਾਹ 24:22।" The Great Controversy, 660, 661.

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਾ" ਉਸ "ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮੇਂ" ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ "ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ "ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਪ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ।" Early Writings, 36.

ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ "ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ," ਅਖੀਰੀ ਵਰਖਾ ਵਰਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੋਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਏ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ‘ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,’ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਡਿੱਗਾ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” *Early Writings*, 85.

ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ,” ਪਰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਉਹ “ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।” ਤਦ ਹੀ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੱਤਰ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ—ਤਦ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।” *Spalding and Magan*, 3.

Early Writings ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਅਨੁਛੇਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ “ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ” ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਚਾਰੇ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣ ਨੂੰ “ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ” ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਚਾਰੇ ਦੂਤ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਆਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਾਈਕਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਹੀ ਮਿਆਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ। ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ “ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,” ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਹਾਏ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ “ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।” “ਪੂਰਬੀ ਪੱਠ” ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ “ਪੂਰਬੀ ਪੱਠ” ਨੂੰ ਉਸ “ਝੱਖੜੀ ਪੱਠ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਰੋਕਦਾ” ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਯੁੱਧ-ਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁੜ ਜਣਨ-ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਪਈ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਯੁੱਧ-ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਹ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ।

“ਹੁਣ ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਬਚਨ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ! ਤਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3 ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਅਠਾਰਵਾਂ ਸਾਰਾ ਅਧਿਆਇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੇੜ ਅਤੇ ਉਲਟ-ਪਲਟ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਚਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” *Review and Herald*, July 5, 1906.

1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ "ਜੰਗੀ ਘੋੜਿਆਂ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ; ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੋਨ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:11.

ਇਹ ਆਯਤ, ਜੋ ਅੱਧਿਆਇ ਨੌਂ ਅਤੇ ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ (ਹਿਬਰੂ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ (ਯੂਨਾਨੀ) ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਬੱਦੋਨ ਜਾਂ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਨਾਂਵਾਂ ਦਾ ਅਰਥ "ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ" ਹੈ।

"ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥਾਮੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਪੈਣ ਲਈ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਹਨ, ਜੋ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋਣ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ "ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੌਤ" ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਹੀ ਆਸੰਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ! ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਭਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਦਲਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜੁਣਗੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਚਾਨਣ ਦੇ ਚਮਕਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ, ਮੁੱਕ ਜਾਣਗੇ। ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਯੁੱਧ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਠੋਰ ਟਕਰਾਅ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਓ। ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਬੱਝ ਜਾਓ। 'ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਆਖੋ, ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ... ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਡਰ ਤੋਂ ਡਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਭੈਭੀਤ ਹੋਵੋ। ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਣੇ; ਉਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਡਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਿਮ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਘਰਾਣਿਆਂ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਫੰਦਾ ਅਤੇ ਜਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਣਗੇ, ਡਿਗਣਗੇ, ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਫਸਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣਗੇ।"

"ਜਗਤ ਇੱਕ ਰੰਗਮੰਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਭਿਨੇਤਾ ਹਨ, ਆਖ਼ਰੀ ਮਹਾਨ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਾਗ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੀੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥੀ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗਠਜੋੜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬਾਗ਼ੀ ਪ੍ਰਜਾਜਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਗਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੁੰਝਲ ਅਤੇ ਅਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਮਹਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ,—ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਧਰਮ ਦੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਲੋਕ ਸੰਘਬੰਧਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਅੱਗੇ ਸੁਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਗਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਰਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਵੇਗਾ।"

"ਅਧਰਮ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਲਝਣ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਹਿਸ਼ਤਭਰਾ ਸੰਕਟ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ

ਹਾਂ, ਉਸ ਗੱਲ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਅਚੰਭੇ ਵਾਂਗ ਟੁੱਟ ਪਵੇਗੀ।" Review and Herald, September 10, 1903.